Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (seitsemäs jaosto)

30 päivänä lokakuuta 2025 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen kalastuspolitiikka – Asetus (EY) N:o 1224/2009 – Kalastustuotteiden punnitseminen – 60 artiklan 2 kohta – Punnitseminen purkamisen yhteydessä – 61 artiklan 1 kohta – Punnitseminen purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen – Punnitsemispaikka tarkastusta toimitettaessa – Toimivaltaisen viranomaisen mahdollisuus vaatia kalastustuotteiden punnitsemista purkamispaikassa ennen niiden kuljettamista muualle

Asiassa C-546/24,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Court of Appeal (ylioikeus, Irlanti) on esittänyt 30.7.2024 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 13.8.2024, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

PN,

Killybegs Fishing Enterprises Ltd.,

Killybegs Seafoods Unlimited ja

Killybegs Fishermen's Organisation Ltd.

vastaan

Sea Fisheries Protection Authority,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (seitsemäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Schalin (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Gavalec ja Z. Csehi,

julkisasiamies: L. Medina,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

– PN, Killybegs Fishing Enterprises Ltd., Killybegs Seafoods Unlimited ja Killybegs Fishermen's Organisation Ltd., edustajinaan D. Conlan Smyth, E. Sweetman, BL ja R. McDonagh, solicitor,

– Sea Fisheries Protection Authority, edustajinaan T. F. Creed, SC, P. McGarry, SC, D. McCarthy, BL, sekä M. A. Cleary ja C. Derrig, solicitors,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Dawes ja C. Perrin,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 20.5.2015 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 2015/812 (EUVL 2015, L 133, s. 1) (jäljempänä asetus N:o 1224/2009), 60 artiklan 2 ja 6 kohdan sekä 61 artiklan 1 kohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat yhtäältä kalastusaluksen päällikkö PN, kalastusalalla toimivat yhtiöt Killybegs Fishing Enterprises Ltd. ja Killybegs Seafoods Unlimited sekä kalantuottajia edustava järjestö Killybegs Fishermen's Organisation Ltd. ja toisaalta Sea Fisheries Protection Authority (merikalastuksen suojeluviranomainen, Irlanti; jäljempänä SFPA) ja jossa on kyse viimeksi mainitun päätöksestä punnita kyseisen kalastusaluksen pyytämät kalastustuotteet purkamispaikassa Irlannissa ennen niiden kuljettamista muualle.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EU) N:o 1380/2013

3 Yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 (EUVL 2013, L 354, s. 22), jossa vahvistetaan yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteet, 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan, että kalastus- ja vesiviljelytoimet ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä ja niitä hoidetaan johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista koskevien tavoitteiden kanssa ja että ne parantavat elintarvikkeiden saatavuutta.”

Asetus N:o 1224/2009

4 Asetuksen N:o 1224/2009 johdanto-osan 29 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jotta varmistetaan kaikkien saaliiden asianmukainen valvonta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki kalastustuotteet saatetaan markkinoille tai rekisteröidään ensi kerran huutokauppakeskuksessa tai saatetaan ensi kerran markkinoille rekisteröidyille ostajille tai tuottajajärjestöille. Koska saaliiden täsmällinen paino on oltava tiedossa kiintiöiden käytön seuraamiseksi, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että kaikki kalastustuotteet punnitaan, ellei ole otettu käyttöön yhteisiin menetelmiin perustuvia pistokoesuunnitelmia.”

5 Kyseisen asetuksen 4 artiklan 18 alakohdassa säädetään seuraavaa:

” – –

18) ’riskinhallinnalla’ tarkoitetaan riskien järjestelmällistä tunnistamista ja kaikkien näiden riskien toteutumisen rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista. Tämä sisältää muun ohessa tietojen keräämisen, riskien analysoinnin ja arvioinnin, toimien valmistelun ja toteuttamisen sekä prosessin ja sen tulosten säännöllisen seurannan ja tarkastelun, mitkä perustuvat kansainvälisiin, unionin ja kansallisiin lähteisiin ja strategioihin”.

6 Mainitun asetuksen 5 artiklan, jonka otsikko on ”Yleiset periaatteet”, 1 ja 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on valvottava luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön niiden alueella tai niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toteuttamia yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvia toimia, erityisesti kalastustoimia, jälleenlaivausta, kalojen siirtämistä altaisiin tai vesiviljelylaitoksiin, lihotuslaitokset mukaan luettuina, ja kalastus- ja vesiviljelytuotteiden purkamista, tuontia, kuljetusta, jalostusta, kaupan pitämistä ja varastointia.

– –

4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valvonta, tarkastukset ja täytäntöönpanonvalvonta toteutetaan eri aloja, aluksia tai henkilöitä syrjimättä ja riskinhallinnan pohjalta.”

7 Asetuksen 60 artiklan, jonka otsikko on ”Kalastustuotteiden punnitseminen”, 2 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Punnitus on suoritettava purkamisen yhteydessä ennen kalastustuotteiden varastossa säilyttämistä, kuljettamista tai myyntiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissäännösten soveltamista.

– –

6. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että asianomaisessa jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan virkamiesten läsnä ollessa ennen kuin ne kuljetetaan purkamispaikasta muualle.”

8 Mainitun asetuksen 61 artiklan, jonka otsikko on ”Kalastustuotteiden punnitseminen purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen 60 artiklan 2 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia kalastustuotteiden punnitsemisen niiden purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen edellyttäen, että ne kuljetetaan asianomaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan määräpaikkaan ja että tämä jäsenvaltio on vahvistanut valvontasuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt ja joka perustuu [Euroopan] komission 119 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksymiin riskiperusteisiin menetelmiin.”

Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 404/2011

9 Yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 8.4.2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 404/2011 (EUVL L 2011, L 112, s. 1) 79 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen 78 artiklassa tarkoitettujen lajien saaliit on punnittava heti purkamisen yhteydessä. Näiden lajien saaliit voidaan kuitenkin punnita kuljetuksen jälkeen silloin, kun

– määräpaikka sijaitsee jäsenvaltiossa ja asianomainen jäsenvaltio on vahvistanut [asetuksen N:o 1224/2009] 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun valvontasuunnitelman liitteessä XXI kuvatun riskiperusteisen menetelmän mukaisesti;

– –

ja komissio on hyväksynyt kyseisen valvontasuunnitelman tai kyseisen yhteisen valvontaohjelman.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 Irlannissa rekisteröidyn kalastusaluksen päällikkö PN toimitti 11.10.2020 SFPA:lle asetuksen N:o 1224/2009 17 artiklan mukaisen satamaantuloa koskevan ennakkoilmoituksen ja toimitti sille tietoja pyydettyjen kalastustuotteiden painosta. Kun kyseinen kalastusalus saapui purkamispaikkaan, se valittiin näiden tuotteiden saaliiden tarkastukseen tässä purkamispaikassa asetuksen N:o 1224/2009 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Aluksen päällikkö vastusti tätä tarkastusta, joka hänen mukaansa saattoi vaikuttaa kyseisten tuotteiden laatuun, toisin kuin purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen suoritettu punnitus näiden tuotteiden jalostuslaitoksessa.

11 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että ennen mainittua tarkastusta SFPA ei suorittanut tarkastuksia purkamispaikassa mutta se ilmoitti tekevänsä tulevaisuudessa enemmän satunnaisia tarkastuksia muun muassa siksi, että komission suorittamassa tarkastuksessa oli käynyt ilmi kalastustuotteiden punnitsemiseen tietyissä näiden tuotteiden jalostustehtaissa liittyviä sääntöjenvastaisuuksia ja manipulaatiota.

12 Pääasian valittajat nostivat High Courtissa (ylempi piirituomioistuin, Irlanti) kanteen SFPA:n päätöksestä punnita kalastusaluksen pyytämät kalastustuotteet purkamispaikassa. Ne väittivät kanteensa tueksi, että asetuksen N:o 1224/2009 61 artiklan 1 kohdassa säädetty poikkeus, joka mahdollistaa kalastustuotteiden punnitsemisen purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen, on

ensisijainen kyseisen asetuksen 60 artiklan 6 kohdan soveltamiseen nähden. Kyseinen tuomioistuin hylkäsi kanteen 3.11.2023 antamallaan tuomiolla sillä perusteella, että vaikka kalastustuotteiden punnitus tapahtuu lähtökohtaisesti purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen, toimivaltaisella viranomaisella säilyy mahdollisuus vaatia, että punnitus suoritetaan purkamispaikassa.

13 Pääasian valittajat valittivat kyseisestä tuomiosta Court of Appealiin (ylioikeus, Irlanti), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ja joka katsoo asetuksen N:o 1224/2009 61 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaiseen tulkintaan ja tulkintamenetelmiä koskevaan oikeuskäytäntöön tukeutuen, että valitus on hylättävä, mutta esittää tältä osin kuitenkin epäilyjä.

14 Näissä olosuhteissa Court of Appeal on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Kun jäsenvaltio on käyttänyt yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, annetun [asetuksen N:o 1224/2009] 61 artiklan 1 kohdassa säädettyä oikeuttaan poiketa sen 60 artiklan 2 kohdan säännöksistä Euroopan komission hyväksymän valvontasuunnitelman ehtojen mukaisesti, onko niin, että tämän jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset eivät voi kyseisen asetuksen 60 artiklan 6 kohdan säännösten nojalla vaatia, että asianomaisessa jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan kyseisen viranomaisen virkamiesten läsnä ollessa ennen kuin ne kuljetetaan purkamispaikasta muualle?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko asetuksen 1224/2009 61 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kun jäsenvaltio on poikennut mainitun asetuksen 60 artiklan 2 kohdasta vahvistamalla valvontasuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ei voi enää mainitun asetuksen 60 artiklan 6 kohdan perusteella vaatia, että kyseisessä jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan purkamispaikassa ennen niiden kuljettamista muualle.

16 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tulkitsemisessa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto myös asiayhteys ja sillä säännöstöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös on (tuomio 10.2.2022, Minister for Agriculture Food and the Marine ja SFPA, C-564/20, EU:C:2022:90, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

17 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että unionin oikeuden säännöksen tulkinta ei saa johtaa siihen, että säännöksen selvältä ja täsmälliseltä sanamuodolta viedään kokonaan sen tehokas vaikutus. Jos siis unionin oikeuden säännöksen merkitys ilmenee yksiselitteisesti itse säännöksen sanamuodosta, unionin tuomioistuin ei voi poiketa tästä tulkinnasta (tuomio 20.9.2022, VD ja SR, C-339/20 ja C-397/20, EU:C:2022:703, 71 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

18 Ensinnäkin asetuksen 1224/2009 60 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että kalastustuotteiden punnitus on suoritettava purkamisen yhteydessä ennen niiden varastossa säilyttämistä, kuljettamista tai myyntiä, ”sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityissäännösten soveltamista”.

19 Kyseisen asetuksen 61 artiklan 1 kohdassa säädetään erityissäännöksenä, että ”60 artiklan 2 kohdasta poiketen” jäsenvaltiot voivat sallia kalastustuotteiden punnitsemisen niiden purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen edellyttäen, että ne kuljetetaan asianomaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan määräpaikkaan ja että tämä jäsenvaltio on vahvistanut valvontasuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt.

20 Tältä osin on todettava, että Irlanti on käyttänyt tätä mahdollisuutta ja valvontasuunnitelma vahvistettiin kalastustuotteiden punnitusta koskevien neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 60 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisten pistokoesuunnitelmien ja asetuksen (EY) N:o 1224/2009 61 artiklan 1 kohdan mukaisten valvontasuunnitelmien hyväksymisestä komission toimesta 13.8.2012 annetulla komission täytäntöönpanopäätöksellä 2012/474/EU (EUVL 2012, L 218, s. 17).

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii tässä yhteydessä, estääkö tällainen valvontasuunnitelma asianomaista valvontaviranomaista suorittamasta valvottua punnitusta kalastustuotteiden saaliiden purkamispaikassa asetuksen N:o 1224/2009 60 artiklan 6 kohdan nojalla.

22 Tästä on todettava, että asetuksen N:o 1224/2009 61 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ilmenee, että jäsenvaltiot voivat sallia ainoastaan ”asetuksen 60 artiklan 2 kohdasta poiketen” kalastustuotteiden punnitsemisen niiden purkamispaikasta kuljettamisen jälkeen.

23 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikkia poikkeuksia pääsäännöstä on tulkittava suppeasti.

24 Kyseisen asetuksen 61 artiklan 1 kohdan yksiselitteisestä sanamuodosta ilmenee selvästi, että mainitulla säännöksellä otetaan käyttöön poikkeus ainoastaan asetuksen N:o 1224/2009 60 artiklan 2 kohdan osalta eikä kyseisen asetuksen muiden säännösten osalta. Siinä ei viitata muihin säännöksiin, kuten kyseisen asetuksen 60 artiklan 6 kohtaan. Tästä seuraa, että kyseistä 61 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole poikkeus mainitusta 60 artiklan 6 kohdasta ja että näin ollen toimivaltainen valvontaviranominen voi viimeksi mainitun säännöksen nojalla vaatia kalastustuotteiden punnitsemista satamalaiturilla, vaikka on olemassa saman asetuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komission hyväksymä valvontasuunnitelma.

25 Asetuksen N:o 1224/2009 61 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaista tulkintaa, joka on esitetty tämän tuomion 22 ja 24 kohdassa, tukevat toiseksi asiayhteys, johon kyseinen säännös kuuluu, sekä kyseisen asetuksen, johon mainittu säännös kuuluu, tavoitteet.

26 Asiayhteydestä on todettava, että asetuksen N:o 1224/2009 5 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on valvottava yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa toteutettavia toimia ja kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että valvonta, tarkastukset ja täytäntöönpanonvalvonta toteutetaan muun muassa riskinhallinnan pohjalta. Kyseisen asetuksen 4 artiklan 18 alakohdan mukaan riskinhallinnalla tarkoitetaan ”riskien järjestelmällistä tunnistamista ja kaikkien näiden riskien toteutumisen rajoittamiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista” ja tämä ”sisältää muun ohessa tietojen keräämisen, riskien analysoinnin ja arvioinnin, toimien valmistelun ja toteuttamisen sekä prosessin ja sen tulosten säännöllisen seurannan ja tarkastelun, mitkä perustuvat kansainvälisiin, unionin ja kansallisiin lähteisiin ja strategioihin”. Tässä yhteydessä kalastustuotteiden punnitseminen purkamisen yhteydessä asetuksen N:o 1224/2009 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti voi olla hyödyllinen väline riskien analysoinnissa.

27 Kolmanneksi asetuksella N:o 1224/2009 tavoitellusta päämäärästä on huomautettava, että kyseinen asetus kuuluu yhteisen kalastuspolitiikan alaan, ja tämän politiikan säilyttämistavoitteet, muun muassa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistavoitteet, on määritelty asetuksen N:o 1380/2013 2 artiklan 1 kohdassa. Tämän säännöksen mukaan yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan, että kalastus- ja vesiviljelytoimet ovat ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä ja niitä hoidetaan johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista koskevien tavoitteiden kanssa ja että ne parantavat elintarvikkeiden saatavuutta. Kuten komissio toteaa kirjallisissa huomautuksissaan, jäsenvaltiot voivat valvoa asianmukaisesti kalastuskiintiöiden käyttöä ja myötävaikuttaa mainitussa säännöksessä mainittujen yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseen vain, jos ne voivat varmistua siitä, että niillä on käytettävissään täsmälliset ja täydelliset tiedot kalastusmahdollisuuksista ja – kuten asetuksen N:o 1224/2009 johdanto-osan 29 perustelukappaleesta ilmenee – kalastustuotteiden saaliiden täsmällisestä painosta. Tästä näkökulmasta yhteisen kalastuspolitiikan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämistä koskevan tavoitteen vastaista olisi se, ettei jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella olisi asetuksen N:o 1224/2009 60 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimivaltaa vaatia, että mainitussa jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan kyseisen viranomaisen virkamiesten läsnä ollessa ennen kuin ne kuljetetaan purkamispaikasta muualle.

28 Kaiken edellä esitetyn perusteella on esitettyyn kysymykseen vastattava, että asetuksen N:o 1224/2009 61 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että kun jäsenvaltio on poikennut mainitun asetuksen 60 artiklan 2 kohdasta vahvistamalla valvontasuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin vaatia mainitun asetuksen 60 artiklan 6 kohdan perusteella, että kyseisessä jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan purkamispaikassa ennen niiden kuljettamista muualle.

Oikeudenkäyntikulut

29 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Unionin valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009, sellaisena kuin se on muutettuna 20.5.2015 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 2015/812, 61 artiklan 1 kohtaa

on tulkittava siten, että

kun jäsenvaltio on poikennut mainitun asetuksen 60 artiklan 2 kohdasta vahvistamalla valvontasuunnitelman, jonka komissio on hyväksynyt, kyseisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin vaatia mainitun asetuksen 60 artiklan 6 kohdan perusteella, että kyseisessä jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa purettujen kalastustuotteiden määrät punnitaan purkamispaikassa ennen niiden kuljettamista muualle.

Allekirjoitukset